

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola, Praha 10 – Hostivař, Kozinova 1000

Adresa : Kozinova 1000, 102 00 Praha 10 - Hostivař

Identifikátor školy: 600 041 271

Termín konání inspekce: 13. října – 17. října 2003

Čj.:	01 2139/03-5115
Signatura:	ka0cx102

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v níže uvedených vyučovacích předmětech vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v celé škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v předmětech český jazyk, německý jazyk, matematika, fyzika, chemie, prvouka, přírodověda, přírodopis, vlastivěda, zeměpis, občanská výchova, výtvarná výchova, hudební výchova ve školním roce 2003/2004 vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ organizace a průběhu výchovně-vzdělávací činnosti školní družiny a školního klubu ve školním roce 2003/2004

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Zřizovatelem školy je Městská část Praha 15 (Boloňská 1478, 109 00 Praha 10 – Horní Měcholupy), příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4).

Základní škola byla otevřena v roce 1983, od 1. 1. 1991 je příspěvkovou organizací. Sdružuje základní školu, školní družinu a školní klub, školní jídelnu. Stanovená kapacita v jednotlivých součástech není překročena. V současné době poskytuje základní vzdělání 377 žákům v 17 třídách 1. - 9. ročníku podle vzdělávacího programu Obecná škola čj. 120 35/97-20.

Škola se 10 let zaměřuje na moderní gymnastiku, je zapsána v Asociaci sportovních klubů a je registrována u Českého svazu moderní gymnastiky.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Hodnocení personálních podmínek školy se vztahuje k předmětu inspekční činnosti. Pedagogický sbor je stabilizovaný, převažují starší vyučující, většina z nich splňuje zcela nebo částečně podmínky odborné a pedagogické způsobilosti. Pracovní úvazky ředitelka stanovuje promyšleně, vychází z kvalifikace a schopností jednotlivých pedagogů. Učitelé i vedení školy vzájemně spolupracují a podílejí se na vytvoření vstřícného prostředí pro rozvíjení osobnosti žáků.

Personální podmínky ve sledovaných předmětech dle vyhlášky MŠMT č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců

Název předmětu	Počet vyučujících učitelů				
	OPZ	OZ	PZ	N	Σ
Český jazyk 6. – 9. ročník	5				5
Matematika 4. – 9. ročník	7			1	8

Chemie	1				1
Chemické praktikum	1				1
Název předmětu	Počet vyučujících učitelů				
	OPZ	OZ	PZ	N	Σ
Fyzika	2		1		3
Prvouka				1	1
Přírodověda	2			1	3
Přírodopis	2	1			3
Přírodovědný kroužek	1				1
Vlastivěda	2	1			3
Zeměpis	1		1		2
Občanská výchova			3	1	4
Hudební výchova – 3. ročník	1				1
Výtvarná výchova 6. – 9. ročník			1	2	3
Německý jazyk	1		2		3
Matematika 1. – 3. ročník	1			1	2
Český jazyk 1. – 3. ročník	3				3

Funkci výchovného poradce zastává učitel bez příslušného vzdělání, splňuje však požadovanou délku pedagogické praxe. Ve školní družině a školním klubu pracuje pět vychovatelek, z toho dvě nesplňují kvalifikační předpoklady.

Ředitelka byla jmenována do funkce v červnu 1991 Školským úřadem Praha 10, poslední potvrzení ve funkci bylo vydáno v červnu 2003. Od září má novou statutární zástupkyni. Vedení školy úzce spolupracuje, vytváří klidné, příznivé pracovní podmínky pro všechny zaměstnance, což se mimo jiné odráží v úrovni sociálních vztahů mezi učiteli a žáky. Zajištění provozu vychází z funkční organizační struktury, ta je rozpracována do dalších směrnic, které blíže upřesňují povinnosti učitelů a zaměstnanců. Dokumentace související s činností školy je vedena na profesionální úrovni. K rozšířenému vedení, které se jako poradní orgán schází zpravidla jedenkrát za čtvrtletí, patří rada ředitelky. Tvoří ji vedoucí pracovníci jednotlivých úseků, na které ředitelka přenesla dílčí kompetence. Dále delegovala pravomoci na garanty předmětů pro 1. i 2. stupeň, jejich úkolem je sjednocení hledisek hodnocení a klasifikace, sestavení kontrolních prací, plánování soutěží, návrhů nákupu učebních pomůcek atd. Funkčním poradním orgánem je pedagogická rada - zabývá se organizačními záležitostmi, výsledky výchovy a vzdělávání žáků, hledá řešení aktuálních problémů. Zápisy z jednání jsou přehledné, hodnotí plnění konkrétních úkolů. Předávání aktuálních informací mezi vedením a pracovníky školy je organizačně vhodně zajištěno (na přehledné nástěnce ve sborovně, osobní jednání zástupkyně). Všichni pracovníci mají včas dostatek potřebných informací.

Řízení výchovně-vzdělávacího procesu je založeno na demokratických principech, jako celek je funkční, pružné a účinné. Úsilím ředitelky je vytvářet koncepci rozvoje školy za aktivní účasti všech pracovníků a za úzké spolupráce se zřizovatelem i s rodiči. Kontrolní systém vychází z jejich dlouholetých zkušeností, stále se zdokonaluje a dotváří. Obsahuje časovou strukturu, detailní popis kontrolních činností, vymezení kompetencí a zodpovědnosti jednotlivých vedoucích pracovníků. Nekvalifikovaným pedagogům pomáhají garanti předmětů

i vedení školy, společně řeší vzniklé problémy. V loňském školním roce byly hospitace ředitelky méně časté, a to převážně v matematice. Výjimkou byly dvě hodiny hospitací ve fyzice a přírodopisu. Při rozboru společných hospitací s inspekcí projevilo vedení školy znalost práce jednotlivých učitelů, pozitivně je motivovalo. Jejich činnost hodnotilo kompetentně a komplexně, formulovalo závěry i doporučení pro následující pedagogickou práci. Další vzdělávání pedagogických pracovníků je podřízeno aktuálním zájmům školy s přihlédnutím k osobnímu zaměření jednotlivých pedagogů, pozitivně ovlivňuje jejich odborný růst. Většina vyučujících se účastnila značného počtu periodických i jednorázových vzdělávacích akcí a kurzů v institucích s akreditací MŠMT.

Hodnotící reflexe v obecné rovině jsou součástí zasedání pedagogické rady, konkrétní jsou při projednávání závěrů kontrolní a hospitační činnosti. Denně probíhají neformální diskuse vedení školy s vyučujícími. Jejich reflexe a invence využívá ředitelka v plánování nových aktivit. Atmosféra vzájemné tolerance přispívá k otevřenosti ve sdělování jak mezi vedoucími pracovníky a zaměstnanci, tak mezi pedagogickým sborem a žáky.

Personální podmínky vzdělávací a výchovné činnosti jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

ZŠ využívá přibližně jednu polovinu pavilonové budovy, ve druhé je v nájmu Křesťanské gymnázium. Společně používají pracovnu hudební výchovy a tělocvičny, soužití obou subjektů je bezproblémové. Vnější i vnitřní prostory využívané školou vytvářejí z hlediska estetiky, funkčnosti, psychohygieny a bezpečnosti kvalitní podmínky pro výchovně-vzdělávací proces i aktivní odpočinek žáků. Celkový příjemný dojem snižuje stav oken, hlavně na západní straně pavilonů. V současnosti okna nedoléhají, některá nejdou zavřít a v učebnách je chladno. Počet místností je plně dostačující, umožňuje dělení tříd a specializaci některých činností (cvičná kuchyň, místnost pro stolní tenis, společenský víceúčelový sál, baletní sál aj.). Některé kmenové třídy jsou zařízeny jako pracovny s přiměřeným množstvím učebních pomůcek. Ty však chyběly při výuce realizované v učebně jiného předmětu, např. vlastivěda v učebně přírodopisu. Na změny v učebním plánu škola operativně reaguje, např. školní dílny byly přebudovány na dvě počítačové pracovny, využívány jsou převážně v předmětu základy práce s počítačem. V jednotlivých kmenových třídách i v odborných pracovnách jsou pro žáky a učitele vytvořeny příznivé pracovní podmínky. Žákovská knihovna je umístěna v samostatné místnosti. Obsahuje 2 800 svazků – beletrie pro 1. stupeň (sady mimočítankové četby) a 2. stupeň, různé encyklopedie i slovníky. Žáci mají možnost ji navštěvovat v pravidelných výpůjčních hodinách.

Vybavení kabinetů učebními pomůckami, žákovskými soupravami, odbornou literaturou i vlastními materiály jednotlivých vyučujících je pro většinu předmětů v odpovídajícím množství a umožňuje plnit zvolený vzdělávací program. V zeměpisném kabinetu je však pro výuku malý počet obrazového materiálu i odborné literatury. Učební pomůcky škola inovuje pouze v malé míře, podle svých finančních možností. Je zde přiměřený počet audiovizuální techniky, pedagogové s ní účelně pracovali zejména při výuce německého jazyka. V přírodovědných předmětech učitelé pracují s učebnicemi z různých nakladatelství, u některých je nevýhodou jejich nízká kompatibilita, případně dílčí textová duplicita. V ostatních předmětech se učí podle učebnicových řad. Využití pomůcek pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami nebylo zaznamenáno.

Třídy pro žáky 1. – 3. ročníku jsou prostorné a světlé, zařízené žákovským nábytkem, kobercem, rádiopřehrávačem nebo i pianinem. Pro dokonalejší využití didaktické techniky při výuce na 1. stupni se buduje audiovizuální učebna. Zatím je vybavena televizorem s videem, gramofonem a rádiopřehrávačem. Výzdobu tříd tvoří kromě vystavených výtvarných prací žáků nástěnné výukové obrazy a tabule, názorné pomůcky a rostliny.

Školní družina má pro svou činnost vyhrazený samostatný uzavřený prostor vedle školní jídelny a žákovské knihovny. Tvoří jej ústřední hala s kobercem, sportovním nářadím, dvě menší herny společné pro všechna oddělení se stolními hrami a s prostorem pro domácí přípravu. Každé oddělení zde má svou vlastní třídu, vybavenou kobercem, audiovizuální technikou (TV, video, věž, gramofon), speciálním nábytkem, válečkami, hračkami a společenskými hrami podle věku dětí. Veškerou výzdobu tvoří dětské výtvarné práce. Prostředí školní družiny přispívá k rozvoji kulturnosti a estetického cítění dětí.

Sborovna školní družiny obsahuje množství CD, magnetofonových nahrávek a gramodesek, videokazety, odbornou literaturu pro vychovatelky, dětské knihy, v kabinetu jsou umístěny hry, materiál k rukodělným a výtvarným činnostem, vybavení pro míčové hry apod.

Pro sportování a pobyt venku má školní družina k dispozici vyhrazenou dostatečně rozlehlou plochu s parkovou úpravou, dřevěnými prolézačkami, houpačkami a pískovišti pro každé oddělení. Využívat může také školní tělocvičnu, baletní sál a rozsáhlé sportoviště školy. Její okolí skýtá mnoho možností pro vycházky. Odchody žáků ze školní družiny jsou sledovány vychovatelkami a střeženy pomocí dveřního videosystému.

Školní klub se zaměřením na keramiku má dostatečně prostornou a světlou místnost, vybavenou dvěma vypalovacími pecemi, hrnčířským kruhem a účelnými policemi.

Ředitelka má celkový rámcový přehled o stavu materiálně-technického zázemí a jeho možném využívání. Při své kontrolní činnosti sleduje zařazení učebních pomůcek do výuky. V rozborech z hospitací upozorňovala některé vyučující na potřebu častějšího užití všech materiálních zdrojů, které škola nabízí. Priority návrhů pedagogů na inovaci v oblasti materiálního zabezpečení výuky ředitelka konzultuje s garanty předmětů. Škola umožňuje lidem z blízkého i širšího okolí využívat její materiálně-technické zázemí, např. v její budově je ordinace zubní lékařky. Kvalitní venkovní sportovní areál, tělocvičny, posilovna jsou využívány formou pronájmu veřejností i žáky, kteří mají finanční slevu.

Materiálně-technické podmínky vzdělávací a výchovné činnosti jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávací programy

Škola realizuje vzdělávací program *Obecná škola*. Týdenní časové dotace ve sledovaných předmětech korespondují s učebním plánem příslušného vzdělávacího programu. Obsah povinných předmětů je rozvíjen v široké škále volitelných předmětů a kroužků. Učivo je rozpracováno v rámcových tematických plánech, které jsou v případě potřeby aktuálně upraveny. S reálnou výukou se shodovaly. Individuální programy pro žáky se specifickými vývojovými potřebami učení (dále SVPU) byly zpracovány i s metodickými postupy, ty však učitelky u některých žáků nevyužívaly. Kontrolovaná povinná dokumentace je věrohodně vedena, na drobné nedostatky bylo vedení školy upozorněno (např. v třídních knihách jsou někdy zápisy s malou vypovídací hodnotou). Výroční zpráva byla vypracována dle platné školské legislativy.

Výuka je v souladu s učebními dokumenty zvoleného vzdělávacího programu.

Kontrola naplňování učebních osnov je systematická a důsledná, je patrná z vnitřní dokumentace ředitelky školy. Tuto oblast kontroly funkčně zabezpečují garanti jednotlivých předmětů i vedení školy.

Kontrola naplňování učebních osnov je účinná.

Rozvrh hodin je vypracován v souladu s platnou školskou legislativou, splňuje kritéria školní psychohygieny. Zásady pro plynulý chod školy i pro chování žáků stanoví školní řád. Konkretizuje práva a povinnosti žáků i pracovníků školy, obsahově koresponduje s požadavky stanovenými právními předpisy. Provozní řády odborných učeben jsou promyšleně koncipované. Informační systém je efektivní a flexibilní. Rodiče získávají informace prostřednictvím třídních schůzek, konzultačních hodin a žákovských knížek. Zde převažuje klasifikace psaných projevů žáků, v některých předmětech (hlavně s výchovným zaměřením či přírodopisu) zatím chybí hodnocení výsledků práce. Škola organizuje v 1. ročníku a ve školní družině Den otevřených dveří, při němž mají rodiče možnost strávit s dětmi celý den. Zevrubné informace o školních aktivitách jsou na kvalitně vyhotovených webových stránkách, pravidelně je aktualizuje určený pedagog.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční.

Výchovný poradce neabsolvoval specializační studium, své znalosti si však rozšiřuje pomocí seminářů a kurzů k problematice výchovného poradenství. Jeho činnost vychází z rámcového ročního plánu, kde má zakomponovány hlavní úkoly. Do této oblasti spadá problematika žáků se SVPU a následná práce s nimi. Na tvorbě individuálních vzdělávacích plánů se podílejí především učitelé českého jazyka, cizího jazyka a matematiky. Vycházejí z doporučení pedagogicko-psychologické poradny (dále PPP). Zákonní zástupci jsou s plány seznamováni, jejich náplň konzultují s jednotlivými vyučujícími. Výchovný poradce spolupracuje s PPP, je v osobním kontaktu s učiteli, informuje je i na jednáních pedagogické rady. Rodičům zpracovává informační list, poskytuje jim pravidelné konzultační hodiny, převážně v oblasti profesionální orientace žáků. Výchovný poradce je současně i koordinátorem prevence sociálně-patologických jevů. V této oblasti se osvědčila spolupráce s městskou částí a policií, za jejichž přispění pořádají besedy zaměřené na prevenci kriminality. Přínosem je bohatá mimoškolní činnost, kdy děti mohou využívat sportovní kroužky (školní hřiště na tenis, tělocvičnu pro moderní gymnastiku, pozemní hokej, karate apod.). Dále škola spolupracuje s blízkou ZUŠ, Ekologickým centrem Toulcův dvůr a zájmovými organizacemi v jejím okolí.

Výchovné poradenství přispívá ke zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v 1. – 3. ročníku

Učitelky se na vyučování připravují svědomitě, přihlížejí ke znalostem a individuálním schopnostem dětí. Plánování je promyšlené a řídí se osnovami zvoleného programu, koordinace a návaznost učiva je tím zajištěna. Individuálním potřebám žáků se SVPU je věnována pozornost při plánování i ve výuce.

Vyučující (s výjimkou jedné) splňují podmínku odborné i pedagogické způsobilosti. U všech je výuka věcně i odborně správná.

Názorné pomůcky odpovídaly probíranému tématu, kromě matematiky, kde nácvik a procvičování náročnějších početních úkonů nebyl hmatově podpořen. Učebnice a pracovní sešity tvoří ucelenou řadu.

Ve výběru organizačních forem převládala frontální výuka, při níž učitelky účelně střídaly různé vyučovací metody (práce s učebnicí, v pracovních sešitech, společné řešení slovních příkladů a řízený rozhovor). Přes převažující dominantní roli učitelek byli žáci aktivní a o učení projevovali značný zájem. Kooperace dětí včetně prvků dramatické výchovy se uplatnila v hudební výchově a ve čtení.

Kvalita čtení byla kontrolována reprodukováním přečteného textu, což podporovalo poznávací aktivity žáků a jejich možnosti seznamovat se s příběhy. Dětský projev byl kultivován sebe prezentací, kdy dítě bylo aktérem jako při představení a ostatní spolužáci jeho diváky. Tam, kde vyučující důsledně věnují pozornost rozvoji dovednosti naslouchat, je výsledek patrný už v nejnižších ročnících. Učitelky využívají všech příležitostí ke společnému utváření a sdílení hodnot. To vše dětem pomáhá ujasňovat si pohled na svět.

Nácviku a upevňování správných pracovních a hygienických návyků dětí byla v průběhu výuky věnována značná pozornost.

Motivace byla záměrně posilována (vyprávění vlastního zážitku učitelkou, mezipředmětové souvislosti, zvládnutí obtížného úkolu), využívána byla také přirozená hravost a zvědavost dětí, rozvíjená možností vyjádření vlastního názoru, zkušeností a zážitků.

Stanovená pravidla komunikace žáci zvládali, ve výuce panovala klidná pracovní atmosféra bez výrazné nepozornosti nebo nekázně. Učitelky měly u žáků přirozenou autoritu, jejich verbální i neverbální komunikace byla kvalitativně shodná. Laskavým a soustavným působením vedly děti k přirozenému osvojování etických kategorií. Účinně se věnovaly restrukturační třídy (vytváření situací, v nichž dítě s nějakým handicapem předvede něco pro ostatní zajímavého a přitažlivého) a přispívaly tak ke vzájemnému porozumění.

Individuální přístup (žáci s SVPU, cizí národnosti), pochvala aktuálního výkonu i ocenění posunu dítěte v jeho vlastním vývoji poskytovaly žákům zpětnou vazbu. Písemné práce učitelky pravidelně kontrolují, výsledky důsledně využívají k práci s chybou. Některé vyučující již pěstují v dětech dovednost sebehodnocení a vzájemného hodnocení. Znalosti dětí odpovídají poznávacím cílům vzdělávacího programu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v 1. - 3. ročníku jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů český jazyk a občanská výchova

Obsah obou předmětů odpovídá učebním osnovám, je optimálně rozčleněn do jednotlivých ročníků. Český jazyk vyučuje pět učitelek s odbornou a pedagogickou způsobilostí. V době inspekce byly dvě z nich v pracovní neschopnosti, za jednu učila kvalifikovaná vyučující. Občanskou výchovu zajišťují čtyři učitelky, z nichž jedna je bez kvalifikace, to však neovlivnilo úroveň vzdělávání. Příprava všech na vyučování byla pečlivá.

Výuka probíhala v kmenových standardně zařízených učebnách vyzdobených názornými pomůckami, květinovou výzdobou i žákovskými pracemi. V českém jazyce učitelky využívaly hlavně učebnice, pracovní listy a jazykové příručky. V občanské výchově obohatily výuku žákovské referáty i ukázky z odborných publikací.

Většina hodin měla činnostní charakter, jasné pokyny vyučujících vedly k účelnému využití časového prostoru. Frontální výuka byla charakterizována střídáním vyučovacích metod

(opakování, výklad nové látky za aktivního přispění žáků). Tento způsob výuky většina učitelek vhodně doplňovala i dalšími formami učení (diferenciace, kooperativní prvky, individuální přístup), které přispívaly k lepšímu zapojení dětí do vzdělávacího procesu a vedly je k aktivnímu pojetí učení. V hodinách slohu využila učitelka referáty k rozvoji komunikativních schopností dětí, text z učebnice realizovaly do situační improvizace. Zpestřením bylo i účelné uplatnění mezipředmětových vztahů. Výjimečně ve výuce převládala verbalizmus vyučujících, který neumožňoval dostatečný prostor pro tvořivost žáků.

Učitelky žákům se SVPU individuálně pomáhaly a volily přiměřené tempo práce. Možnosti odlišného psaní kontrolních diktátů (formou doplnění textu) nebyly pro tyto děti využity. Mají však možnost navštěvovat individuální hodiny českého jazyka, kde si upevňují učivo.

Při občanské výchově se žáci spontánně zapojili do zadaných úkolů, diskutovali o problémech, vyjadřovali své názory, podíleli se na vývoji hodiny. Pouze v jedné z nich převládala verbální komunikace učitelky.

Vyučující v úvodu sdělily cíl hodiny, snažily se motivovat žáky k aktivní práci. To zvyšovalo jejich zájem o probíranou tematiku, stejně jako adresná pochvala a povzbuzení. Ověřovaly si zpětnou vazbou pochopení a osvojení učiva, čemuž následně přizpůsobovaly další průběh i tempo. Hodnocení výkonu bylo pozitivní, vzájemné hodnocení děti využívaly sporadicky. V žakovských knížkách v českém jazyku převažují známky z písemného prověřování výsledků učení, mluvní projev byl klasifikován ojediněle. V občanské výchově odpovídá četnost hodnocení období školního roku.

Klidná pracovní atmosféra ovlivňovala klima ve třídě. Partnerský přístup vyučujících umožňoval žákům vyjádřit názor a vedl je většinou k aktivitě při výuce.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů český jazyk a občanská výchova jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice ve 4. – 9. ročníku, ve fyzice, chemii a ve volitelném předmětu chemické praktikum

Obsah a rozsah výuky jsou v tematických plánech stanoveny v souladu s učebními osnovami. Hodinové dotace v jednotlivých ročnících odpovídají učebnímu plánu. V osmém ročníku je v matematice v jedné hodině uplatněna vnější diferenciace kolektivů tříd, vznikají tak skupiny studijní a doučovací. V pátém ročníku jsou děti v jedné hodině rozděleny do dvou skupin, které se pravidelně střídají – jedna se vyučuje matematiku, druhá český jazyk. Škola tak chce žákům usnadnit přechod na 2. stupeň. Vzdělávací cíle byly ve všech hodinách vymezeny v návaznosti na předcházející učivo, většinou se je dařilo naplňovat. Bezprostřední příprava byla promyšlená a zodpovědná. Učitelky přizpůsobovaly formy a metody práce aktuálnímu stavu a složení třídy.

Většina pedagogů splňuje vyhláškou stanovené požadavky vzdělání (z dvanácti vyučujících pouze jedna nemá ukončené vysokoškolské studium). Absence odborné a pedagogické způsobilosti u vysokoškolské studentky neměla na sledovanou výuku žádný negativní vliv. Odlišnosti ve stylu práce vycházejí především z osobnostních dispozic vyučujících, ze způsobu jejich komunikace se žáky, schopnosti uplatnit získané pedagogické zkušenosti i z používání rozmanitých vyučovacích metod a forem. Převažující část výuky byla efektivní, podporovala získávání základních znalostí a rozvíjela zájmy dětí.

Vyučování matematiky se uskutečňovalo v esteticky vyzdobených kmenových třídách vybavených potřebnými pomůckami, jež se vztahují k právě probírané látce. Účelně byly využity modely geometrických těles, další připravené pomůcky a příkladové materiály. Výuka

fyziky a chemie se realizovala v zrekonstruované odborné pracovně, její výzdoba byla pro výuku obou předmětů málo motivující. Učitelé promyšleně využívali demonstrační i žákovské pomůcky; v chemii nebyla zařazena didaktická technika, přestože by přispěla k lepšímu pochopení nového učiva. Používané učebnice v jednotlivých předmětech tvoří ucelené řady, tím je zajištěna návaznost jednotlivých témat. Pedagogové dále žákům připravují pracovní texty a jiné materiály.

Ve většině hodin převažoval frontální způsob výuky s častým střídáním vyučovacích metod. Různost činností členila strukturu vyučovací hodiny a navozovala relaxační momenty, které pozitivně působily na psychohygienu výuky.

Výuka matematiky se vyznačovala výraznou snahou pedagogů o diferencovaný přístup k dětem. Při samostatné práci se vyučující individuálně věnovali prospěchově slabým či dětem po nemoci, naopak rychlejší žáci měli často zadané rozšiřující úkoly. Opakování a procvičování učiva většinou plynule přecházelo do společného objevování a vyvozování nových poznatků, někteří učitelé zařazovali problémové úlohy i příklady vycházející z praxe. Práce ve skupinách byla využita výjimečně. Ojedinele se ve výuce projevila dominantní role pedagoga, jinde jeho snaha vést žáky k nadměrnému soupeření. To pak negativně ovlivnilo pozornost, soustředění, zájem i pracovní výsledky některých dětí.

Výuka fyziky byla vedena dynamicky, vytvářela prostor pro tvořivou činnost. Frontální způsob vyučování účelně doplňovala práce ve skupinách, často ve dvojicích. Důraz byl kladen na vytvoření pozitivního vztahu k předmětu, na správné pochopení učiva, uvědomění si souvislostí s praktickým životem a na důkladné ovládnutí procvičovaných znalostí i dovedností. Výuka byla názorná, často byly zařazeny žákovské či demonstrační pokusy. Využívání mezipředmětových vztahů a životních zkušeností dětí pozitivně ovlivnilo jejich aktivní účast ve vyučování.

V chemii učitelka nedokázala ve výkladové části děti aktivně zapojit, nové poznatky jim sdělovala monologem, bez použití názorných pomůcek. Společné ústní procvičení učiva upevňovalo nové poznatky, žáci reagovali na vhodně formulované otázky, vyhledávali údaje v učebnici či v tabulce periodické soustavy prvků. Některé děti rozvíjely svoji experimentální činnost v navazujícím volitelném předmětu chemické praktikum, kde pracovaly ve skupinách po dvou, plnily se zájmem zadané úkoly, z pokusů vyvozovaly odpovídající závěry. Získávaly poznatky použitelné v praktickém životě. Toto vyučování bylo názorné a badatelské. Učitelka dbala na dodržování bezpečnosti při provádění chemických pokusů.

Ve všech předmětech byly ze samostatné práce vyvozovány závěry, poskytovaly zpětnou vazbu pedagogům i žákům. Výrazným kladem byla odborně správná interpretace učiva, znalostí a zájem dětí. Pracovní tempo a náročnost učiva většinou umožňovaly aktivní zapojení žáků, učitelé zohledňovali jejich individuální schopnosti a momentální dispozice.

Vstupní motivace byla nahrazena seznámením se zamýšleným programem hodiny. Časté průběžné hodnocení spojené s pochvalou podněcovalo snahu dětí. Vyučující někdy opomněli závěrečné shrnutí, důkladnější kontrolu pochopení učiva a zhodnocení výkonů žáků.

Celkově přívětivou pracovní atmosféru ve sledovaném vyučování navozovaly zejména vstřícnost a trpělivost vyučujících spolu s jejich přiměřenou náročností. Interakce mezi pedagogy a dětmi byla založena na vzájemné důvěře a respektu. V naprosté většině výuky žáci jevíli zájem o předměty, snažili se ukázat své dovednosti a znalosti.

Frekvence klasifikace v žákovských knížkách byla značně rozdílná, ve třídách prvního stupně byla častá, jinde (např. fyzika) se hodnocení vyskytuje méně. Klasifikace písemných prací byla objektivní, učitelé chyby analyzují a vycházejí z nich při opakování a hlubším procvičování učiva.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů matematika, fyzika, chemie, chemické praktikum jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v přírodovědných předmětech (přírodověda, přírodopis, vlastivěda, zeměpis, přírodovědný kroužek)

Výuka v přírodovědných předmětech byla u většiny vyučujících plně podřízena používaným učebnicím, u některých je nevýhodou jejich nízká kompatibilita. To omezuje plné využití zvoleného vzdělávacího programu. Cílené zaměření na formativní přístupy akcentované obecnou školou bylo patrné ve výuce některých učitelek 1. stupně. Bezprostřední příprava hodin často zahrnovala i přípravu názorných pomůcek, zápisů na tabuli, výjimečně i alternativních informačních zdrojů.

Většina vyučujících má požadované vzdělání. Prezentovaná fakta byla v naprosté většině odborně správná, rezerva je v aktualizaci měnících se údajů statistického charakteru ve vlastivědě a zeměpisu. Učitelka bez kvalifikace v současnosti studuje pedagogickou fakultu, absence vzdělání se u ní projevila v menší odborné správnosti učiva.

Pracovna přírodopisu nemá sice laboratorní vybavení, ale vhodné rozmístění nábytku a účelná organizace práce umožnilo mikroskopování i činnosti, při kterých bylo zapotřebí regulovat osvětlení. Efektivně byly zařazovány učební pomůcky školy i přírodniny, které přinesli žáci. V jedné hodině byla účelně využita videotechnika. Estetické prostředí tříd vhodně podpořilo výuku. Atraktivní zoologické a botanické obrazové tabule sloužily k výzdobě chodeb.

Ve výuce zeměpisu a vlastivědě byly nejfrekventovanějšími a zpravidla jedinými pomůckami mapy, učebnice a atlasy, obrazový materiál však často chyběl.

Při výuce povinných přírodovědných předmětů byl vždy věnován čas opakování a výkladu nové látky. Procvičení a případné shrnutí s hodnocením bylo v části výuky poznamenáno časovou tísň. Vyučující často používali frontální způsob práce, k němu promyšleně zařazovali činnosti ve dvojicích, skupinách i formu individuálního řešení úkolů. Žáci byli spontánní, aktivně se zapojili do řešení zadaných úkolů. Ojedinele převažoval pasivní příjem informací. Učitelé volili přiměřené tempo výuky vzhledem ke skladbě žáků ve třídě. V přírodovědném kroužku byly vybírány vyučovací metody s praktickým zaměřením.

Zájem dětí ovlivnila schopnost učitele předkládat poznatky poutavě a využívat při jejich prezentaci zkušenosti jak své, tak žákovské. Atmosféra při výuce byla přátelská, motivovala k vyšší aktivitě. Kvalita vzájemných vztahů mezi dětmi i způsob jejich komunikace s vyučujícími vytvářela prostor pro osobnostní a sociální rozvoj žáků a pozitivně formovala jejich postoje. I když diskuse a vlastní argumentace nebyly záměrně vyučujícími navozovány, žáci svou bezprostředností ukázali, že dovedou přemýšlet a kultivovaně komunikovat. V hodinách byla patrná vzájemná důvěra a otevřenost.

Při hodnocení převažovalo slovní posouzení okamžitého výkonu nad klasifikací. Někteří žáci dosud klasifikováni nebyli, u většiny ale byla četnost známek přiměřená. Pedagogové se někdy při zkoušení zaměřili na sledování faktografie a na encyklopedické znalosti, jindy na pochopení souvislostí a užití problematiky. Vzájemné hodnocení a sebehodnocení v hodinách bylo jen okrajové a nečetné. Učitelé pozitivně žáky hodnotili a oceňovali jejich pokrok.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v přírodovědných předmětech jsou v souhrnu dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v německém jazyce

V rámci školy je výuka německého jazyka velmi dobře rozvrhově i personálně naplánována. První etapa výuky německého jazyka sleduje svým obsahem základní charakteristiku danou vzdělávacím programem obecné školy. Vyučující rozvíjí vhodnými metodami jazykovou představivost a tvůrčí přístupy k činnostem. Ve druhé a zvláště třetí etapě již kolidují požadované dovednosti s porozuměním a schopností orientace ve slovní zásobě i gramatických jevech. Využití reálií zde nemá výrazně syntetizující charakter, jak předpokládá vzdělávací program. Bezprostřední příprava vyučujících na jednotlivé hodiny byla zodpovědná, vycházela z používaných učebnic.

Výuku zajišťují tři učitelky, které si prohlubují znalost německého jazyka v doplňkovém vzdělávání pedagogických pracovníků. Prezentovaná látka byla odborně správná, tempo výuky se učitelky snažily přizpůsobit individuálním potřebám dětí. Dílčí nedostatek byl spíše v časovém rozvržení třetí etapy výuky, které bylo příliš pomalé a neefektivní. I přes poctivou snahu učitelky byla tato výuka negativně ovlivněna její menší jistotou v jazyce.

Všechny hodiny probíhaly v odborné učebně s nainstalovanou audiovizuální technikou, její výzdoba se vztahovala k tématům lekcí. Výuku nápaditě doplnilo i použití přenosného diktafonu. Na práci s učebnicemi promyšleně navazovaly úkoly v pracovních sešitech.

Vyváženě byla zařazována konverzace a procvičování řečových dovedností reprodukováním poslechové ukázky, recitací i čtením s porozuměním. Následoval písemný projev, který byl občas nevhodně zaměřen na vyjadřování v češtině, osvojování němčiny v písemné formě pak bylo sporadické. Žáci pracovali individuálně i ve dvojicích. Možnost vyhledávání ve volně přístupných slovnících téměř nevyužívali, spíše spoléhali na vzájemnou nápovědu nebo pomoc učitelky.

Motivačně působilo vzájemné hodnocení a porovnávání domácích úkolů. Zájem žáků o výuku byl také podpořen použitou didaktickou technikou, při práci ve dvojicích pracovaly děti aktivně.

Negativem ve vzájemné komunikaci žáků (s výjimkou konverzace) bylo výhradní používání češtiny. Rovněž pokyny vyučujících byly většinou v mateřském jazyce. Výuka probíhala v příznivé pozitivní atmosféře. Děti přistupovaly k výuce s důvěrou, bezproblémově se obracely na své učitele.

Hodnocení bylo zpravidla okamžité, postihlo mluvní i písemné formy vyjadřování v němčině. V žákovských knížkách bylo přiměřené množství klasifikačních zápisů.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v německém jazyce jsou dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve výtvarné výchově

V plánování výuky se učitelky řídí osnovami a respektují i věkové zvláštnosti žáků. Usilují o naplnění specifického cíle předmětu. Volí náměty přiměřené dětem, s vizí dalšího využití dětských výtvarných prací pro výzdobu školy nebo v soutěžích. Výběr technik podřizují svým dovednostem, neboť žádná z nich není pro výuku výtvarné výchovy kvalifikovaná. Jejich garantem je zástupkyně ředitelky, která příslušnou způsobilost má, ale z organizačních důvodů zatím tento předmět nevyučuje.

Výuka probíhala v odborné pracovně, což značně usnadnilo organizaci hodiny a přispívalo ke kvalitě vyučování, jeho materiální zabezpečení bylo přiměřené. Žáci pracovali v lavicích či netradičně na zemi s temperovými i tónovacími barvami a s tuší.

Dříve vytvořené výtvarné práce žáků byly názornou ukázkou, fakta z dějin umění či ukázky reprodukcí uměleckých děl již nebyly využity. Učitelky jasně a srozumitelně vysvětlily úkol, upozornily na úskalí zvolené techniky. V jednom případě její postup, podstatu a efekt vyučující názorně předvedla.

Samostatnou činnost žáků učitelky sledovaly, dokázaly jim poradit, ale do jejich práce nezasahovaly. Pochvalou a průběžným hodnocením je motivovaly. Individuálním rozhovorem podporovaly kreativitu a úsilí dětí o originální řešení při volném přepisování skutečnosti, v dekorativní kompozici dávaly navíc prostor fantazii a představivosti. Žáci pracovali uvolněně, s chutí a se snahou o zajímavý výsledek. I když se žádné téma nepodařilo dokončit (rozsáhlý úkol, určitá pracnost, hodinová dotace - práce bude pokračovat v dalším týdnu), již ve fázi rozpracovanosti bylo vidět, jakým směrem se tvorba bude ubírat a jaký bude konečný výsledek.

Vztah učitelek k výtvarné činnosti a k umění podpořený jejich znalostmi a schopností orientovat se v problematice, rozvinuté estetické citění, příjemné, partnerské jednání s dětmi a na druhé straně nenucené, avšak zdvořilé chování žáků, respektujících přirozenou autoritu vyučujících, přispívaly k uvolněné, ale klidné pracovní atmosféře. Výtvarné práce dětí, tvořící výzdobu školy, mají značnou estetickou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve výtvarné výchově jsou velmi dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Nástrojem zjišťování výsledků vzdělávání není jen hodnocení a klasifikace v jednotlivých předmětech. Vedení školy se pravidelně (5x ročně) zabývá kontrolními pracemi z českého jazyka a matematiky. Výsledky zpracovávají příslušní učitelé, poté i ředitelka, sleduje tím vývoj jednotlivých tříd, s jejich hodnocením je seznamuje. Na základě těchto zjištění přijímá vedení školy opatření – zadává následné kontrolní práce. Pro žáky 9. ročníku se zájmem o další studium ředitelka připravuje z českého jazyka a z matematiky „zkoušky nanečisto“. Znalosti dětí z ostatních předmětů škola nezjišťuje a externí evaluační nástroje zatím nevyužívá. Další zpětnou vazbou je účast žáků v různých soutěžích – účast na mezinárodních setkáních ve sportovní gymnastice (4. a 5. místo), v olympiádě v českém jazyce – 2. místo v obvodním kole, ve výtvarné výchově 1. – 3. místo v obvodním kole.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou ve sledovaných předmětech v souhrnu velmi dobré.

HODNOCENÍ SOUČÁSTÍ ŠKOLY

Školní družina a školní klub

Ve čtyřech odděleních školní družiny je zapsáno 95 dětí. Organizace provozu družiny vychází maximálně vstříc požadavkům rodičů; ráno otevírá v 6:30 a funguje do začátku vyučování, odpolední družina končí v 17:30. Ranní školní družinu příležitostně využívají i děti, které nejsou přihlášeny k pravidelné docházce.

Dokumentace je vedena na předepsaných tiskopisech řádně, průkazně a přehledně. Vnitřní řád školní družiny obsahuje základní ustanovení a rodiče s ním byli prokazatelně seznámeni. Plánování je sofistikované, funkční a reaguje i na aktuální podněty.

Realizovaný program kvalitně vyplňuje volný čas dětí. Promyšlený výběr vhodných relaxačních činností napomáhá regeneraci nervové soustavy, citlivé reagování vychovatelek na únavu dětí a zařazování kompenzačních prvků eliminuje podrážděnost a podporuje chuť do dalších aktivit. Řízená činnost nenásilně rozvíjí jejich poznávací i tvořivé schopnosti a dovednosti. Zvolená

témata reagují na aktuální situaci a dětské prožitky, družina se zapojuje i do významnějších akcí a soutěží (Alšova země apod.). Při hrách vychovatelky vytvářejí prostor pro kooperaci, neopomíjejí však ani potřebu žáků soutěžit a podporují rozvíjení sociálních kontaktů. Prostorové uspořádání a organizace činností respektují také občasnou touhu dětí po určité intimitě, samotě a klidu a dávají prostor k individuálním spontánním aktivitám. Za příznivého počasí je žákům umožněn aktivní i relaxační pobyt venku při dodržování bezpečnostních a zdravotních pravidel. Ti, kteří mají zájem, si mohou v závěru odpolední družiny vypracovat domácí úkoly.

Vychovatelky s velkým zaujetím vymýšlejí atraktivní program, ve kterém nenásilně dětem vštěpují pro život potřebné návyky a kompetence. Pěkný, otevřený a vřelý vztah mezi vychovatelkami a dětmi i mezi dětmi navzájem je výsledkem jejich vstřícného a vlídného jednání. Zájem o radosti i problémy žáků a účinná partnerská spolupráce s rodiči vytvářejí příjemnou, klidnou a tvůrčí atmosféru.

Ve školním klubu je zapsáno 127 žáků, o účast v něm je mezi dětmi velký zájem. Modelování, práci s hlinou a vytváření keramických artefaktů doplňují podle zájmu dětí prací s textilem (malování na hedvábí, batikování). Vychovatelky rozvíjejí pozorovací schopnosti, estetické vnímání, respektují a podporují dětský spontánní projev a hravou experimentaci, starší žáky citlivě vedou k promyšlenější tvorbě. Při vizuálním, hmatovém i duševním kontaktu s hmotou jsou děti nejen vedeny k poznání a k úzkému kontaktu s přírodou, ale také si zlepšují jemnou motoriku, zklidňují se a prožívají pocit radosti a úspěchu z tvořivé práce. Výtvary členů školního klubu zdobí školu a při různých akcích ji reprezentují.

Činnost školní družiny a školního klubu je vynikající.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- Údaje ve Zřizovací listině jsou v souladu s údaji uvedenými v Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školních zařízení.
- Moderní gymnastika
Moderní gymnastika je součástí výuky již 10 let. Ředitelka se maximálně snaží zajistit vhodné sportovní zázemí - ve škole je tělocvična s gymnastickým kobercem, baletní sál se zrcadly a každoročně jsou dívkám nakupovány trikoty a švihadla.
Osm let škola pořádá dvě krajské soutěže: „Vánoční pohár“ pro 3. – 5. ročník a „Velikonoční pohár“ pro 1. a 2. třídy. Účastní se jich cca 70 – 90 závodnic. Žákyně školy se tradičně umísťují na předních místech. Na republikové úrovni reprezentují školu dvě gymnastky z 9. ročníku. Dívky se již třetím rokem zúčastňují mistrovství ČR v soutěži společných skladeb juniorek, závodnice zde obsadily 4. a 5. místo. Na nižší úrovni se moderní gymnastice nezávodně věnuje řada dětí, které si rády chodí zacvičit.
- Spolupráce s Českým svazem bojovníků za svobodu
Škola pravidelně spolupracuje s Českým svazem bojovníků za svobodu, s Armádou ČR a s místním zastupitelstvem. Společně se účastní pietní vzpomínky u Památníku padlých při výročí samostatnosti českého národa a konce 1. světové války. Podporuje tím výuku českých dějin.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina vydaná na základě rozhodnutí místního zastupitelstva Městské části Praha 15 dne 29. listopadu 1995 včetně dodatků – poslední dodatek č. 3 byl vydán dne 17. září 2003.
2. Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 1878/2000-ŠÚ ze dne 22. května 2000 vydané ŠÚ Praha 10.
3. Poslední potvrzení ve funkci ředitelky školy vydané Městskou částí Praha 15 na základě usnesení RMČ Praha 15 R-50 ze dne 18. prosince 2002.
4. Zahajovací statistický výkaz Škol (MŠMT) o základní škole V3-01 podle stavu ke dni 30. září 2002.
5. Zahajovací statistický výkaz Škol (MŠMT) o základní škole V3-01 podle stavu ke dni 30. září 2003.
6. Povinná dokumentace škol a školských zařízení podle § 38a písmena a) - e), g), j) zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
7. Učební plány ve školním roce 2003/2004, vnitřní dokumentace vedení školy, metodických orgánů a jednotlivých učitelů.
8. Dokumentace školní družiny – přehledy výchovně-vzdělávací činnosti, zápisové listky, docházkové listy ve školním roce 2003/2004.
9. Dokumentace školního klubu – přehled práce zájmového útvaru, přihlášky ve školním roce 2003/2004.
10. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření Základní školy Praha 10 – Hostivař, Kozinova 1000 ve školním roce 2002/2003.
11. Hospitační záznamy ČŠI.
12. Zápis ze závěrečného jednání ze dne 17. října 2003.

ZÁVĚR

Personální zabezpečení výuky umožňuje realizovat zvolený vzdělávací program. Vedení školy optimálně využívá kvalifikaci pedagogických pracovníků, zároveň vytváří podmínky pro její průběžné zvyšování formou dalšího vzdělávání. Svým demokratickým přístupem k zaměstnancům a maximální schopností empatie vytváří ředitelka příznivé podmínky pro výchovně-vzdělávací práci, tvořivost a seberealizaci vyučujících. Vztahy mezi pracovníky jsou založeny na vzájemné důvěře a respektu. Organizace jednotlivých úseků školy i její informační systém jsou funkční. Rezervy v systému vedení zaměstnanců byly zaznamenány v oblasti kontrolní činnosti, pozornost je věnována hlavně předmětům matematika a český jazyk.

Prostředí školy je esteticky působivé a podnětné; vybavení učebnicemi, učebními pomůckami a didaktickou technikou umožňuje plnit zvolený vzdělávací program. V některých předmětech (zeměpis, chemie) však nebyly tyto materiální zdroje

v hospitovaných hodinách v plné šíři využívány. Část pavilonové budovy je negativně ovlivněna havarijním technickým stavem některých oken.

Výuka probíhá v souladu s učebními dokumenty. Používané metody a formy práce byly přizpůsobovány věku dětí i jejich specifickým potřebám. Učitelé kladli důraz na poznávací stránku vzdělávání. Žáci prokázali velmi dobré vědomosti a dovednosti, ve většině předmětů byli aktivní, měli vytvořen prostor pro samostatné učení, vyjádření názoru a diskusi. Jejich klasifikace byla objektivní, učitelé využívají pozitivní hodnocení jako motivaci dětí.

Hodnocení výsledků vzdělávání a výchovy žáků probíhá na základě vlastních zjištění ředitelkou školy, která tím sleduje dlouhodobý vývoj jednotlivých tříd. Rozboru jejich výsledků, analýze i přijímání následných opatření je věnována náležitá pozornost.

Výchovně-vzdělávací aktivity školní družiny a klubu navazují na činnost školy, vychovatelky je realizují tak, aby prohloubily zájmy žáků a aby se spolupodílely na harmonickém rozvoji osobnosti dětí. Materiálně-technické podmínky pro činnost obou součástí jsou nadstandardní. Školní družina i klub plní své poslání, jejich práce je kvalitní.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	PaedDr. Jana Křest'anová	J. Křest'anová v.r.
Členové týmu	Mgr. Jana Pocová	J. Pocová v.r.
	Mgr. Jana Turečková	J. Turečková v.r.
	Mgr. Josef Černý	J. Černý v.r.

Další zaměstnanci ČŠI Marie Kiliesová
Anna Kuruczová
Ing. Eva Paukerová
Ing. Karel Bína

V Praze dne 11. listopadu 2003

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 11. 11. 2003

Razítko

Ředitelka školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Podpis

Mgr. Helena Fučíková, ředitelka školy

Mgr. Helena Fučíková, v.r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Arabská 683, 160 66 Praha 6. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnoticí stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrá
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad – odbor školství MHMP	2003-11-27	01 2139/03-5115
Zřizovatel: MÚ MČ Praha 15, Boloňská 1478, 109 00 Praha 10 – Horní Měcholupy	2003-11-27	01 2139/03-5115

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.